

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0070
Dok.: 1294474

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Hegaard (RV).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9):

”Kan ministeren oplyse, om der er et maksimum for arealet af udtrykket ”nærmere afgrænset område””

Svar:

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 1, at straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, foreslås ændret, så personer, der dømmes for visse seksualforbrydelser, fremover skal kunne meddeles et forbud mod at opholde sig i ”nærmere afgrænsede områder, hvor der er fare for, at den pågældende vil begå ny lovovertrædelse af lignende beskaffenhed”.

Efter den hidtil gældende bestemmelse kan et opholdsforbud alene meddeles til ”et nærmere afgrænset område i nærheden af gerningsstedet”.

Formålet med ændringen er at forebygge, at dømte seksualforbrydere begår ny lignende kriminalitet, som i sagens natur også kan forekomme andre steder end der, hvor den lovovertrædelse, som gav anledning til forbuddet, blev begået. Det forekommer derfor ikke hensigtsmæssigt, at et opholdsforbud alene skal kunne omfatte et område i nærheden af gerningsstedet, f.eks. et areal som er afgrænset ud fra afstanden til gerningsstedet.

Vurderingen af, hvilke nærmere afgrænsede områder der skal være omfattet af et opholdsforbud, beror på rettens skøn i det enkelte tilfælde. I den forbindelse skal retten lægge vægt på hensynet til at forebygge, at den dømte begår ny lignende kriminalitet.

Afgrænsningen af de steder, som opholdsforbuddet skal omfatte, skal endvidere opfylde kravet om proportionalitet. Opholdsforbuddets rækkevidde må dermed ikke gå udover, hvad der er nødvendigt for at forebygge, at den dømte begår ny lovovertrædelse af lignende beskaffenhed.

Domstolene skal således i alle tilfælde foretage en individuel og konkret vurdering af nødvendigheden af, at den dømte meddeles et opholdsforbud, og i givet fald også af opholdsforbuddets geografiske udstrækning.